

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202685
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318202685.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, zastúpená Jakubčák, Advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, proti žalovanej I. V., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, X., o zaplatenie 2.022,71 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 15.11.2018 č.k. 15Csp/97/2018 - 49 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch II. a III..

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.776,81 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznal žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 76 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že medzi stranami sporu bola dňa 3.11.2014 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru flexipôžička. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom žaloby, prílohami, aj touto zmluvou a taktiež zistil, že žalobca dlh zo zmluvy zosplatnil dňa 8.10.2015. Vec právne posúdil podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Zistil, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to podľa § 9 ods. 2 písm. j/, k/, preto je potrebné tento úver podľa § 11 považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zdôraznil, že v zmluve chýbajú predpoklady použité na výpočet RPMN a členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v právnej veci C - 42/15. Zdôraznil, že neprihliadol na uznanie dlhu žalovaného z 28.9.2017, žalovaný nevedel ako žalobca došiel k sumám, ktoré v uznaní uviedol a či je vôbec správne vyčíslená istina a úroky. Žalobe preto vyhovel len v časti istiny 1.776,81 eur s prísl., pokiaľ ide o nezaplatenú istinu úveru a v prevyšujúcej časti nárok zamietol ako nedôvodný. O trovách konania strán rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto súvislosti rozsudok zmeniť tak, aby žalobe bolo vyhovené, alternatívne navrhol v tejto časti rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti aplikácie § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvádza, že súd žiadnu konkrétnu chýbajúcu náležitosť neuvádza, neuvádza to, že v zmluve nie sú uvedené žiadne predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Z toho potom nevyplýva, čo konkrétne v zmluve malo byť a čo konkrétne v nej chýba. Poukázal tiež na závery rozsudku

Súdneho dvora EÚ C - 42/15 ohľadom predpokladov § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vytýka súdu prvej inštancie, že rozhodol v rozpore s týmto rozsudkom, nedospel k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou a ktoré by zaručovalo jej úplnú účinnosť a rozhodol v rozpore s rozhodovacou činnosťou aj najvyšších súdnych autorít. V zmysle týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle predpokladov § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. Ako je zrejmé z obsahu spisu, medzi stranami sporu bola dňa 3.11.2014 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver 2.520,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v splátkach v počte 120 po 46,16 eur mesačne s úrokom 17,40 % so splatnosťou do 3.11.2024 a celkovou čiastkou 5.293,05 eur. Žalobca dlh zosplatnil dňa 8.10.2015.

8. Za správny je potrebné považovať záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva neobsahuje údaj spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve, mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Takýmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov. Ak tieto údaje chýbajú, nie je tak uvedené, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto už len z tohto dôvodu je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, na čo správnym spôsobom poukázal aj súd prvej inštancie (do pozornosti napr. rozsudok KS Prešov sp. zn. 13Co/22/2017).

10. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verius spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súťnosť na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

11. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že Súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

12. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a dodáva, že v zmluve tiež chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, čo postačuje na to, aby sa úver podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona považoval za bezúročný a bez poplatkov.

13. Za situácie, že správny je aj výrok o trovách konania strán sporu, odvolací súd s poukazom na uvádzané dôvody rozsudok v napadnutých výrokoch II. a III. potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 255 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovanej v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).